№ 34 (71). Rok II. Warszawa, 12 lutego 1921 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 15 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 1 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 100 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 125 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 100 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **5 mk.**

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Ratusz, pokój № 2. Telefon: Centrala Ratusz, wewnętrzny 16.

Treść numeru 34-go.

Od Redakcji

Redakcja **„Dziennika Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę"** zawiadamia Instytucje Państwowe, że przyjmuje do opublikowania wszelkie komunikaty, które dotyczą mieszkańców Warszawy.

Redakcja czynna od godziny 9-ej zrana do 3-ej po południu. Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Ratusz, Komisarjat Rządu, pokój nr. 2. Telefon: Centrala Ratusz, wewnętrzny nr. 16.

Z Okręgowego Urzędu Zdrowia m. st. Warszawy.

Odpowiedź na wyjaśnienia Wydziału Zaopatrywania.

W odpowiedzi na opublikowane w pismach wyjaśnienie Wydziału Zaopatrywania, Okręgowy Urząd Zdrowia zaznacza:

Z wyjaśnień Wydziału Zaopatrywania wynika, jakoby przedmiotowy wypiek chleba kartkowego bez zarzutu przy dokładnem badaniu i kontroli, jednakże Okręgowy Urząd Zdrowia był zmuszony skierować sprawę o wypiek chleba kartkowego do Prokuratora Sądu Okręgowego, gdyż okazało się, że pomimo zapewnień Wydziału Zaopatrywania chleb kartkowy jest znacznie gorszy od chleba wypiekanego m więzieniach z tej samej mąki a często nawet, jak to stwierdzają analizy, całkiem niezdatny do jedzenia.

Zaznacza się jednocześnie, że do nadzoru sanitarnego nad zakładami przemysłowymi i handlowymi (a więc i piekarniami) w Warszawie w pierwszej mierze powołany jest Wydział Zdrowia Magistratu st. m. Warszawy, widząc więc zły stan sanitarny pozakontyngensowych piekarni, o których Wydział Zaopatrywania Magistratu wspomina, mógł i winien był odpowiednio reagować.

Przegląd prasy.

W „Gazecie Policji Państwowej" znajdujemy ciekawy artykuł p. Marjana Borzęckiego p. t. „Utworzenie i rozwój organów bezpieczeństwa w Polsce", omawiający uchwaloną w dniu 24 lipca 1919 r. przez Sejm Ustawodawczy ustawę o policji państwowej.

Autor stwierdza, że ustawa ta zasadniczo zmieniła stosunki które panowały w dziedzinie organizacji służby bezpieczeństwa w Polsce.

W myśl tej ustawy, w zjednoczonej Rzeczypospolitej Polskiej miała powstać policja państwowa. Jako państwowa organizacja, podporządkowana ministrowi spraw wewnętrznych, policja państwowa ma być organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych w zakresie ochrony bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego.

Będąc organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych, policja w zakresie służby bezpieczeństwa i czynności wykonawczych podporządkowana jest władzom administracyjnym i sądowym. Winna ona również wykonywać wszelkie legalne zarządzenia władz samorządowych, dotyczące bezpieczeństwa, porządku i spokoju publicznego. W żadnym wypadku urzędy policyjne nie mają prawa wydawania przepisów obowiązujących, normujących wewnętrzne stosunki w Państwie, i nie mogą wyznaczać kar administracyjnych. Organizacja policji państwowej naogół jest dostosowana do organizacji władz administracyjnych. Koszty utrzymania policji obciążają skarb państwa, przyczem samorządy zwracają skarbowi 1/4 ogólnych wydatków. Ustawa stawia względem kandydatów na wyższych i niższych funkcjonarjuszów policji dość wysokie wymagania, jak pod względem cenzusu naukowego, tak i pod innemi względami i przewiduje fachowe ich wyszkolenie.

Art. 2 przepisów przejściowych do ustawy o policji państwowej przewidywał iż wszyscy funkcjonarjusze policji komunalnej, samorządowej milicji ludowej, straży kolejowej oraz urzędów śledczych wcieleni zostaną do Policji Państwowej.

Na specjalną uwagę zasługuje art. 3 przepisów przejściowych, który brzmi: „W miarę obejmowania przez władze centralne administracji ziem b. zaborów: austrjackiego, pruskiego i ziem wschodnich b. zaboru rosyjskiego, istniejące na tych ziemiach organizacje państwowej służby bezpieczeństwa, a w miarę wprowadzenia na tych ziemiach jednolitej ustawy samorządowej istniejące samorządowe organizacje służby bezpieczeństwa wcielone zostaną do policji państwowej w myśl zasad niniejszej ustawy i przepisów przejściowych. Przepisy wykonawcze w tej mierze wyda minister spraw wewnętrznych".

W myśl wyżej wymienionego art. 3, minister spraw wewnętrznych, dążąc do ujednostajnienia organów bezpieczeństwa w Polsce, dn. 19 stycznia 1920 r. wydał, w porozumieniu z ministrami: spraw wojskowych, kolei żelaznych i skarbu, rozporządzenie w przedmiocie wcielenia wojskowej straży kolejowej do policji państwowej.

Zgodnie z art. 1. rozporządzenia, z dniem 1-go lutego oficerowie, urzędnicy biurowi oraz podoficerowie i szeregowcy wojskowej straży kolejowej, którzy wyrazili chęć pozostania w służbie bezpieczeństwa, przeszli na etat i pod zwierzchni nadzór ministerstwa spraw wewnętrznych i zostali wcieleni do policji państwowej.

W ten sposób policja państwowa objęła ochronę bezpieczeństwa, spokoju i porządku na kolejach na terytorjum b. Kongresówki.

Rozporządzenie, dążące do ujednostajnienia organów bezpieczeństwa w Małopolsce wydane zostało na kilka tygodni przedtem.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych, dn. 11-go czerwca 1920 roku wydał rozporządzenie w którym moc obowiązującą ustawy z dnia 24-go lipca 1919 roku o policji państwowej rozciągnął na byłą Dzielnicą Pruską.

Artykuł swój p. Borzęcki kończy słuszną uwagą, że w celu osiągnięcia całkowitego ujednostajnienia organów bezpieczeństwa w Rzeczypospolitej i ostatecznego uporządkowania tej dziedziny życia państwowego należy możliwie jaknajprędzej przystąpić do reorganizacji dyrekcji policji we Lwowie i Krakowie i po przekształceniu istniejących dotychczas w niektórych miastach Wielkopolski i Małopolski policji komunalnych na policję państwową.

DZIAŁ POLICYJNY.

Wydalenia.

Rozkazem Dziennym Komendanta P. P. wydaleni: przodownik-wywiadowca Komendy Okręgowej Abraham Rechtszafen z dn. 5 lutego r. b. jako nieodpowiedni do służby policyjnej, wywiadowczyni Komendy Okręgowej Marja Szwamberg z dn. 15 lutego r. b. jako nieodpowiednia do służby policyjnej; posterunkowy 2 kom. pol. kol. Henryk Bergier z dn. 10 lutego r. b. jako postawiony w stan oskarżenia z art. 581 K. K. (R. Dz. K. P. P. Nr. 1484).

Miejsca urzędowe w teatrach.

Zarządy Teatrów zwracają uwagę, że miejsca urzędowe przeznaczone dla dyżurnych funkcjonarjuszów policji państwowej zajmują osoby cywilne.

Wobec powyższego Komendant P. P. poleca dyżurnym pp. komisarzom ściśle stosować się do przepisów zaw rtych w „Instrukcji dyżurnych w teatrach".

Również i członkom rodzin samych pp. komisarzy nie wolno zajmować oficjalnych miejsc policyjnych w teatrach. (R. Dz. K. P. P. Nr. 1484).

Protokuły.

Komendant P. P. podaje do wiadomości, że coraz częściej szczególnie z Urzędów Kolejowych wpływają zażalenia na błędne formowanie przez funkcjonarjuszów policji protokułów bez głębszego zbadania sprawy, spowodowane nieznajomością obowiązujących przepisów i rozporządzeń. Poszkodowani przy odbiorze towarów zwracają się do policji, która na ich żądanie zestawia protokuły, nie biorąc pod uwagę przepisów przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 16 z dn. 23-II-1920 r. poz. 82).

Wobec powyższego zgodnie z rozporządzeniem Komendanta Głównego rozkaz Nr. 100 p. 8 Komendant P. P. poleca pp. komisarzom pouczyć podwładnych funkcjonarjuszów policji pełniących służbę na kolejach o obowiązujących przepisach przewozowych. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 16 z dn. 23.II.1920 r.), aby w przyszłości nie było z tego powodu zarzutów ze strony Dyrekcji Kolejowej oraz osób poszkodowanych. (R. Dz. K. P. P. 1484).

Z Sejmu Ustawodawczego.

Po blizko tygodniowej przerwie Sejm zebrał się w ubiegły czwartek dnia 10 b. m. Po załatwieniu, na podstawie referatu posła Wierzbickiego, wniosków, dotyczących zwrotu mienia, zabranego przez okupantów, przyjęto zreferowane przez prof. Halbana wnioski p. Zamorskiego, zmierzające do usunięcia nie-

domagań administracyjno-gospodarczych w ziemi Czerwieńskiej.

Następnie Sejm przeszedł do dalszej dyskusji nad deklaracją p. Prezydenta Ministrów.

Prezes związku sejmowego ludowo-narodowego, prof. Głąbiński poruszył obszerniej kwestję stosunku Rzeczypospolitej Polskiej do Francji i wyraził życzenie zacieśnienia węzłów, łączących te dwa kraje. Poddawszy następnie krytycznemu rozbiorowi działalność Rządu w zakresie polityki wewnętrznej i zewnętrznej, mówca poświęcił koniec swych wywodów polemice z przemówieniem posła Daszyńskiego. Kwintesencja przemówienia prof. Głąbińskiego sprowadza się do tego, że Zw. l.-n. postanowił w dalszym ciągu zachować sobie w stosunku do Rządu wolną rękę.

Prezes klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego lewicy p. Stapiński wystąpił z mową opozycyjną, przerywaną często ze strony prawicy sejmowej. Mówca domagał się ustąpienia obecnego gabinetu i w końcu zaznaczył, że jego klub stoi na stanowisku wywłaszczenia ziemi bez odszkodowania i nadania jej bezrolnym i małorolnym.

Posiedzenie zakończyło się przemówieniami posłów Daszyńskiego, Hausnera i Głąbińskiego w kwestji sprostowania oraz odesłaniem do komisji wniosku nagłego p. Waszkiewicza o wyasygnowanie 40 miljonów marek na organizację kas chorych.

Z Rady Miejskiej.

Posiedzeniu przewodniczył r. Cz. Brzeziński; Rada rozpoczyna je jednogłośnem zatwierdzeniem budżetu Wydziału 7-ego Budownictwa.

Na porządek dzienny rozpraw wchodzi trwająca już miesiąc dyskusja w sprawie walki z analfabetyzmem i niepodzielnie z nią wiążącej się kwestji państwowej szkoły żargonowej. Na trybunie mówniczej stają kolejno rr. Koczner i Alter; ten ostatni atakuje Rząd i wskutek tego spotyka się z częstemi monitami p. Przewodniczącego. R. Alter, imieniem żydowskiego „Bundu", żąda jednocześnie od Magistratu poparcia sprawy zniesienia chederów.

Przewiduje się, iż debaty nad szkolnictwem trwać będą jeszcze około miesiąca.

W drugiej części posiedzenia przystąpiono do załatwienia wniosków nagłych, jako to: wniosku o przeprowadzenie linji tramwajowej lub autobusowej od pl. Trzech Krzyży przez całą długość ul. Czerniakowskiej oraz wniosku w sprawie wykrytej gorzelni w szpitalu Dzieciątka Jezus. Wniosek ten domaga się od Magistratu przeprowadzenia najściślejszego zbadania sprawy i przedstawienia rezultatów w ciągu 2-ch tygodni.

Resztę posiedzenia wypełniła sprawa nowych norm uposażenia urzędników i oficjalistów miejskich, która wywołała wielką ilość komentarzy oraz liczne protesty przeciwko załatwieniu jej na bieżącem posiedzeniu.

Udział w dyskusji brali: r. L. Zieliński, udowadniający, że pochopne załatwienie sprawy byłoby zatrzymaniem na miesiąc całej maszyny miejskiej; r. Hirszel, domagający się wprowadzenia dodatku statystycznego w wysokości od 100 proc. do 57 i pół proc.; prezydent Drzewiecki składający wyjaśnienie, iż zgoda Rządu na wystawione żądania Magistratu, nie jest jeszcze kwestją najbliższej przyszłości; r. Kremky, sprzeciwiający się wiązaniu się ścisłemu co do cyfr i przesądzaniu sprawy na przyszłość. Cyfrowo przedstawia się to następująco: Robotnikom wypłaca Magistrat miesięcznie 55 miljonów mk. zaś urzędnikom, których jest jedna trzecia część — 33 miljony; przewidywana oszczędność wyrażać się ma w sumie 10 miljonów mk. miesięcznie. Przemawiali też r. r. Jaworowski, Zawadzki, A. Śliwiński i referent Małynicz.

Pomimo wniosku lewicy, ażeby normy zostały uchwalone na posiedzeniu., wniosek przesłano do Komisji finansowo-budżetowej.

KRONIKA.

UREGULOWANIE SPRAWY KWEST ULICZNYCH.

Celem odpowiedniego uregulowania kwest ulicznych, Ministerjum Spraw Wewnętrznych wydało okólnik ustalający zasady starania się o otrzymanie pozwoleń na urządzanie kwest ulicznych oraz zawierający szereg przepisów co do samej techniki kwest.

REKWIZYCJA MIESZKAŃ.

Magistrat zatwierdził regulamin komisji rekwizycyjnej, wprowadzony przy urzędzie mieszkaniowym w celu nawiązania ściślejszego kontaktu urzędu mieszkaniowego z szerokiemi sferami, zainteresowanemi w kwestji mieszkaniowej. Do komisji, oprócz reprezentantów magistratu należeć będzie delegat Rady Miejskiej, reprezentant sfer przemysłowych i handlowych, oraz przedstawiciele związków lokatorów. Sfery rządowe reprezentowane będą w komisji przez delegatów Komisarjatu Rządu i Dowództwa Miasta, reprezentanta Ministerjum Zdrowia i Ministerjum Robót Publicznych, oraz delegata tych ministerjów i urzędów centralnych, które potrzebują lokali.

Wykaz spraw, wyznaczonych do rozpoznania w dn. 14 lutego r. b.:

W VIII Wydziale karnym Sądu Okręgow.

Na sali 2-ej:

Godz 9 rano 5 K. 78-21 Eugenjusz Głowacki, osk. z art. 51, 591. 2 K. K.

Godz. 10 r. 5. K. 112-21 Marceli Grabias, osk. z art. 581. cz. 3 K. K.

Godz. 10 r. 5 K. 72-21 Sienkiewicz Antoni, osk. z art. 581 i 657. cz. 3 K. K.

Godz. 10 i pół r. 5 K. 119-21 Chaim Górewicz, Leon Szerc, osk. z art. 151 cz. 1 i 3, 651. p. 2, 149. cz. 1 K. K.

Godz. 11 i pół r. 5 K. 117-21 Stanisław Gajewski, Aniela Królak, Adam Królak, osk. z art. 126 i 130 cz. 1. p. 1 i 2 K. K.

Godz. 12 p. 5. K. 118-21 Stanisław Gajewski, Ignacy Lissowski, Marjanna Krzewińska, Józefa Sadowska, osk. z art. 126 cz. 1., 130 cz. 1 ust. 1 i 2. K. K.

Na Sali 3-ej:

Godz. 9 r. VIII. 9 K. 29—21 R. P. 232—21 Walenty Tarka, osk. z art. 49 i 131 K. K.

W I Wydziale Karnym Sądu Apelacyjn.:

1. Kotkiewicz Mejer, gorzeln.
2. Pietruszka Emilja, Krygier Michalina, osk. z art. 581 i 587.
3. Witowski Mieczysław. Marczak Tomasz, osk. z art. 589.
4. Mierzejewski Józef, osk. z art. 143 cz. 1, 699.
5. Jastrzębski Franciszek, osk. z art. 616
6. Baraniak Władysław, Krauze Józef, osk. z art. 581.

Redaktor *J. Plewiński.* Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30. Tel. 69-90. Drukowano z polecenia Komisarza Rządu w z. *A. Szpindler.*